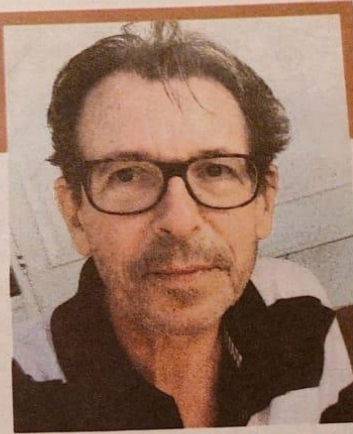

In 'Irma' lijkt iedereen een spel te spelen

"Als alles gaat zoals bedacht, zal hij het niet kunnen navertellen. Ze heeft ruim anderhalve dag de tijd." Het zijn de eerste zinnen van de nieuwe, thrillerachtige roman van Kees Broere, die begint op Curaçao, eind jaren zeventig van de vorige eeuw.

door Ko van Geemert

Hoofdpersoon is Irma: "Ze was een meisje van Botte-
lier, iemand die als peuter
en kleuter huppelend, met
opgestoken korte staartjes door het
leven ging. Ruim drie jaar voor haar
geboorte waren (haar Surinaamse
ouders) Steven en Ivana Weever-Zui-
verkos verhuisd naar Curaçao, die ge-
stolde glimlach in de Caribische Zee."
Steven werkt als chemisch ingenieur
bij de Isla. Irma gaat naar het MIL
(Maria Immaculata Lyceum) en ont-
moet daar medeleerling Paul Fadel uit
Bonaire, de tweede hoofdrolspeler:

"Irma was elf toen zij voor de eerste
keer had meegelopen in de jeugdpa-
rade van het Curaçaose carnaval. In
haar groep was een jongen van haar
leeftijd. (...) Ze hielden stil; zij pakte
de jongen bij zijn licht trillende han-
den; ze keken elkaar aan; ze drukten
een voorzichtige kus op elkaars lip-
pen. Ik zal je nooit vergeten. Irma
wist dat zij dat had gezegd. (...) In al
die jaren erna had zij hem niet alleen
nooit meer gezien, hoe klein hun eil-
and ook was, maar ook nooit meer
naar hem verlangd.
Hoe anders was het met Paul. Hoe

anders, en toch hetzelfde. (...) Als zij
aan Paul dacht, was het alsof zij hem
niet meer in het gezicht kon aankij-
ken, maar enkel nog van achteren kon
zien, als een man die Paul wel moest
zijn, maar die een ander uiterlijk had
aangenomen." Een opmerkelijke ver-
houding.

Een derde hoofdrolspeler is een eil-
and: Sint Maarten en orkaan Irma
die in 2017 over het eiland raast –
het oog van de orkaan trekt op 6 sep-
tember 2017 over het eiland en richt
daar gigantische schade aan. Alle tien
hoofdstukken van dit boek beginnen
met een tijdsaanduiding: van dinsdag
5 september 2017, 05.00 uur tot en
met 6 september 2017, 17.00 uur, en
in alle tien hoofdstukken komen we
Sint Maarten tegen.

Irma Weever vertrekt begin jaren
tachtig naar Amsterdam om rechten
te studeren, Paul Fadel gaat een che-
mische studie doen in Nijmegen. Ir-
ma bezoekt Paul daar: "Paul liep naar
zijn bureau en haalde een schrift uit
de la. De afgelopen drie jaar had hij
daarin onregelmatig aantekeningen
gemaakt. Eerst louter met woorden,
later steeds meer met ook wiskundige
en chemische formules." Paul heeft
grote plannen: "De theorie die hij
probeerde uit te werken, zo legde hij
Irma uit, was die van 'de chaos bin-
nen de chaos' zoals hij dat noemde,
of ook wel chaos meets chaos. (...)
'Microben hebben de toekomst.' (...)
'Alles is mogelijk. Je kunt mensen
uitschakelen. Je kunt zelfs een hele
groep uitschakelen. Het kan ook be-
perkt blijven tot één persoon. Precies
zoals jijzelf dat wil. Je bent de heerser
over het leven en de dood.' (...) 'Het
zal misschien nog heel lang duren
voordat we alles op een rijtje hebben
en precies weten hoe die vorm en in-
houd kunnen samenvallen, maar ik
ben ervan overtuigd dat die dag gaat
komen. Al is het tegen het einde van
ons leven'."

Beiden gaan naar New York voor een
volgstudie: Paul biochemie, Irma
rechten. Ook daar gaat Irma bij Paul
op bezoek: "In zijn flat lagen op het
keukenaanrecht een injectienaald en
een aansteker. Irma pakte de naald
op en keek hem vragend aan. 'Ik doe
soms zelf thuis wat proefjes. Onder
mijn bed staat een kist met nog wel

meer spullen. (...) En het schrift, weet
je nog?'"

In New York wordt Irma bezocht door
ene Joe, die Paul goed blijkt te kennen
en die later nog een belangrijke rol in
het verhaal zal gaan spelen: "Hij liet
haar zijn badge zien: T. Joseph Ma-
rino. Federal Protective Service. Spe-
cial Agent."

Van Paul krijgt ze (het is inmiddels
1988 geworden) een nogal warrige
brief waarin hij zegt dat hij naar Co-
lumbia is vertrokken waar een tor in
zijn oor is gekropen en een geheime
ingang naar zijn schedel heeft ge-
boord.

Irma gaat terug naar Curaçao, waar zij
onder leiding van Yvonne van Dam
gaat werken bij de VNA, de Veilig-
heidsdienst voor de Nederlandse An-
tillen. Vervolgens krijgt ze een presti-
gieuze baan in Den Haag bij Europoll.
Daar ontdekt ze dat ze niet op haar
plek zit: "Ze wist weer waar ze wilde
zijn. Terug op Curaçao, terug in de
Cariben, terug in de wereld die haar
warmte kreeg van de zon en niet van
een aardgasgestookte ketel."
En Irma begint een advocatenkantoor
in Pietermaai.

We komen nu op een punt waarop het
lastig is het verhaal verder te vervol-
gen, we willen uiteraard geen spoiler
zijn. Hoe het verder gaat met Irma en
Paul, met Joe en Yvonne en welke rol
Sint Maarten daarin speelt, moeten
we derhalve in het midden laten.
De ondertitel van Irma is goed ge-
kozen: Een mikado van boze goden.
Boze goden zijn niet ver te zoeken en
mikado is een behendigheids spel. De
spelers in dit verhaal lijken inderdaad
allemaal een spel te spelen. Of je hier-
in als lezer mee wilt gaan, hangt in
hoge mate af van de belangstelling die
je hebt voor geheime diensten, che-
mische verbindingen en Curaçaose
politieke ontwikkelingen.
Kees Broere, die hiermee na 'Pom'
(2018) zijn tweede roman publiceert,
lijkt hier als doorgewinterd journalist
voortreffelijk van op de hoogte.
Toch maakt het boek wat ons betreft
meer indruk door de intrigerende ver-
houding tussen Irma en Paul (en Joe).

Kees Broere, IRMA Een mikado van
boze goden (2021) Uitgeverij In de
Knipscheer.

IRMA EEN MIKADO VAN BOZE GODEN

KEES BROERE

ROMAN

IN DE KNIPSCHIEER